Universitätsbibliothek Paderborn

Summmula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Quare [quo]t sacerdos. hoc e[sse]m est corpus meum. [et] non fit

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

¶ Scđs caſus ē. ponat̃ ꝙ aliq̃s ſacerdos infirmus celebraret ⁊ poſt ꝯſecratōem intantū debilitet̃ ꝙ vlterius nō poſſit celebrare. q̃d ergo faciendū eſſet. Rñdet̃ ꝙ ſi eēt aliq̃s ſacerdos circūſtans ille dꝫ ꝯſiderare pūcta vbi dimiſit. ⁊ ibi debet incipere ⁊ adimplere miſſam. Si aūt ibi nō eſſet ſacerdos. tūc corpus xp̄i dꝫ ſeruari ipis infirmis ⁊ porrigi qñ eſt neceſſariū

¶ Tercius caſus. ponat̃ ꝙ ſacerdos inueniat hoſtiam cruentantē ꝓpter miraculū aliqđ. q̃d eſt ibi faciendū. Rñdet ſcūs Hieronym⁹ ꝙ hoſtia ſanguinolenta nō ē ſumēda a ſacerdote. ſꝫ inter reliquias ſanctorum eſt retinēda ⁊ tanq̄ꝫ reliquie in ſanctuario reuerenter eſt habenda.

¶ Quartus caſus. ſi ſacerdos volēs ꝯſecrare corp⁹ xp̄i dicat. hoc ē corpus meū dimittēs ly (eīn) tūc dubitat̃ an ꝯſecrat corp⁹ xp̄i. Rñdet̃ ꝙ ſic qꝛ ly eīn nō ē de neceſſitate ꝯſecratōis. qꝛ apl's p̄ma ad Corinth. xi. nō ponit. Et rō ē. qꝛ ſi de neceſſitate apponeret̃ tūc an̄ appōem illius dictōnis ſacerdotes nō vere ꝯſecraſſent corpus xp̄i. ſꝫ hoc eſt hereticū dicere Sed diceret aliq̃s. quid tūc facit ly eīn inter illa ꝟba ꝯſecratōis. Rñdet̃ ꝙ nihil aliud niſi ꝙ ponit̃ ibi ꝓpter verboꝝ p̄cedentium ꝯnexionem dicendo. accipite ⁊ mādůcate ex hoc oēs. hoc eīn ē corp⁹ meū. Etlꝫ (eīn) de neceſſitate nō ponit̃ inter ꝟba ꝯſecratōis. tñ ſi aliq̃s omitteret friuole ⁊ ex intentōne peccaret mortal'r. qꝛ faceret ꝯtra ſtatuta Romane eccl'ie.

¶ Quintus caſus eſt. q̄re ſacerdos đr. hoc eīn eſt corpus meū. ⁊ nō đr. hoc eīn fit corpus meū. Rñdet̃ ꝙ hoc verbū. fit. importat quādam ſucceſſionē ſeu trāſmutatōem. ſꝫ hoc verbū. eſt. iportat ꝑmanentiā. ſꝫ in deo nulla ē trāſmutatio nec vlla ſucceſſio. ſꝫ pura ꝑmanētia. Jđ ꝯuenienti⁹ ſacerdos đr. hoc eīn ē corpus meū. q̄ꝫ ſi diceret. hoc eīn fit corpus meum

¶ Sextus caſus eſt. ponat̃ ꝙ ſacerdos leuādo calicē cū ſanguine ꝯſecrato incidat in magnā infirmitatē ſic ꝙ calix cadat ⁊ tāgat coronā capitꝭ ipius ſacerdotis. vtruꝫ tūc corona ſacerdotꝭ ⁊ cutis corone debeat abradi. Itē ponat̃ ſi euenerit caſualiter ꝙ turbo vel alius vent⁹ impetuoſus in eleuatōe fugaret hoſtiā ꝯſecratā. ſic ꝙ ꝑtes hoſtie ꝯſecrate caderēt ſuꝑ coronā ſacerdotis. vtrum eſſet corona ipius abradenda an nō. Ad p̄mum rñdetur. ſi talis ſanguis ſiue calix tetigerit crines tunc ſunt deſcindēdi et ꝯcremandi. Si vero tetigerit coronā tūc ſumat lotionē cū vino ⁊ bibat. vl' ſaltē lotionē ponat ad locū ſanctuarioꝝ. Alij rñdent. ſi fiat h̄mōi negligentia ex ꝑte corporis xp̄i vel ex ꝑte ſanguinis xp̄i. tūc crines deberent abradi. ſed corona ſacerdotis crebertime debet lauari. ⁊ lotio illa ſumenda eſſet a ſacerdote ſi tā fortis nature eſſet ꝙ nō timeret nauſeā. vel illa lotio firmiter cuſtodiēda ē in locis ꝯſecratis cū alijs reliquijs. Et ſimil'r eēt faciēdum ſi ſacerdos circa ſumptōem ſanguinis vel circa eleuatōem calicis dormierit. ita ꝙ calix cadat ei ſuꝑ caput. Sic eodē mō đr de ſcđo

¶ Septimus caſus ē. vtꝝ ſacerdos faciēs de ſpelta panes poſſit de tali pane corp⁹ xp̄i ꝯficere. ⁊ ſpelta ſcđm aliq̃s appellat̃ legumē ad modū tritici diſpoſitū. ⁊ creſcit de tritico ꝓpter ignobilitatē agri. Ad hoc q̃dam reſpōdent ꝙ cum ea poteſt celebrari. ⁊ ratio eſt. qꝛ generatur de tritico. ſꝫ panis tritici ꝯſecrat̃. ergo ⁊ panis ſpelte. Alij dicunt oppoſitū ⁊ ꝓbant hoc ſic. qꝛ generās ⁊ generatū debent eſſe eiuſdē ſp̄ei. ſed ſpelta ⁊ triticū ſunt diuerſarum ſp̄erum. ideo vnū nō generatur ex alio. ¶ Ad ratōem ꝯcedat̃ maior